

O'ZGARISH CHIZIG'I XARAKTERISTIKA BO'LMAGAN TENGLAMALAR UCHUN BA'ZI CHEGARAVIY MASALALAR.

<https://doi.org/10.5281/zenodo.14195069>

Qudratova Shahnoza Shuxrat qizi

*Termiz Davlat Universiteti, Matematika fizika fakulteti Matematik analiz kafedrasi
o'qituvchisi*

Safarova Adiba Rustam qizi.

*Termiz Davlat Universiteti, Matematika fizika fakulteti Matematik analiz kafedrasi
o'qituvchisi*

Kirish. Matematik fizika tenglamalari deyilganda, albatta, o'z-o'zidan integral tenglamalar ham tushuniladi. Noma'lum funksiya integral ishorasi ostida qatnashgan har qanday tenglama integral tenglama deyiladi. Bu ta'rifni to'liq deb bo'lmaydi, chunki unda noma'lum funksiya ustida, integrallashdan tashqari, yana qanday amallar bajarish mumkinligi haqida hech narsa deyilmaydi.

Shunday bo'lsada, berilgan ta'rifni asos qilib olib, eng ko'p uchraydigan chiziqli integral tenglamalar sinflarini ko'rib chiqamiz.

Faraz qilaylik, $f(x)$ funksiya $a \leq x \leq b$ oraliqda, $K(x, y)$ funksiya esa $Q\{a \leq x, y \leq b\}$ soha (kvadrat) da aniqlangan bo'lsin. U holda

$$j(x) - l \int_a^b K(x, y) j(y) dy = f(x) \quad (3.1.1)$$

tenglama $j(x)$ noma'lum funksiyaga nisbatan chiziqli integral tenglama deyiladi, l -sonli parametr. Izlanayotgan $j(x)$ funksiyaning argumenti x ham $[a, b]$ oraliqda o'zgaradi deb hisoblaymiz.

$K(x, y)$ funksiya (3.1.1) tenglamaning yadrosi, $f(x)$ funksiya esa (3.1.1) tenglamaning ozod hadi deyiladi. Ozod had $f(x)$ aynan nolga teng yoki teng emasligiga qarab, (3.1.1) tenglama bir jinsli yoki bir jinsli bo'lmagan tenglama deyiladi.

Agar integral tenglama

$$l \int_a^b K(x, y) j(y) dy = f(x) \quad (3.1.2)$$

ko'rinishda bo'lsa, u birinchi turdag'i integral tenglama deb yuritiladi. Shu munosabat bilan (3.1.1) tenglama ikkinchi turdag'i integral tenglama hisoblanadi.

Integrallash chegaralari a va b lar chekli ham cheksiz ham bo'lishi mumkin.

Agar (3.1.1) tenglamada $K(x, y)$ yadro $Q\{a \leq x, y \leq b\}$ kvadratda ikkala argumenti bo'yicha ham uzlusiz va $f(x)$ funksiya $[a, b]$ da uzlusiz bo'lsa yoki umumiyroq bo'lgan

$$\int\limits_a^b \int\limits_a^b |K(x, y)|^2 dx dy < +\Gamma, \quad (3.1.3)$$

$$\int\limits_a^b |f(x)|^2 dx < +\Gamma \quad (3.1.4)$$

shartlarni qanoatlantirsa (3.1.1) tenglama 2-turdagi Fredgolm tenglamasi deyiladi.

Misollar. 1) Quyidagi

$$j(x) = \frac{1}{2} \int_0^1 (x + y^2) j(y) dy + \sin x$$

tenglama 2-turdagi Fredgolm tenglamasıdir, chunki $K(x, y) = x + y^2$ yadro va $f(x) = \sin x$ ozod had mos ravishda $Q\{a \leq x, y \leq b\}$ kvadratda va $[0, 1]$ kesmada uzlusiz funksiyalaridir.

2)

$$j(x) = \int_1^x e^{-xy} j(y) dy + e^{-\frac{x^2}{2}}$$

tenglama ham Fredgolm tenglamasıdir, chunki

$$\int\limits_1^x f^2(x) dx = \int\limits_1^x e^{-x^2} dx < +\Gamma,$$

$$\begin{aligned} \int\limits_1^x \int\limits_1^y K^2(x, y) dx dy &= \int\limits_1^x dx \int\limits_1^y e^{-2xy} dy = \\ &= \frac{1}{2} \int\limits_1^x e^{-2x} dx < +\Gamma. \end{aligned}$$

3)

$$j(x) = \int_{-x}^x e^{-|x-y|} j(y) dy + f(x)$$

tenglama Fredgolm tenglamasi emas.

Haqiqatan ham,

$$\begin{aligned} & \int_{-T}^{+T} \int_{-T}^{+T} |K(x, y)|^2 dx dy = \int_{-T}^{+T} dx \int_{-T}^{+T} e^{-2|x-y|} dy = \\ & = \int_{-T}^{+T} dx \int_0^x e^{-2|x-y|} dy + \int_x^{+T} e^{-2|x-y|} dy = \int_0^T 1 dy, \end{aligned}$$

ohirgi integral esa mavjud emas.

Quyidagi

$$j(x) - l \int_a^x K(x, y) j(y) dy = f(x), \quad a \leq x \leq b, \quad (3.1.5)$$

tenglama 2-turdagi chiziqli Volterra integral tenglamasi deyiladi.

(3.1.5) tenglamaning (3.1.1) tenglamadan asosiy farqi integral chegarasining biri o'zgaruvchi ekanligidadir. (3.1.1) tenglamaga nisbatan berilgan barcha ta'riflar (3.1.1) tenglama uchun ham o'rinnlidir.

Volterra tenglamalarini Fredgolm tenglamalarining xususiy holi deb qarash mumkin. Volterra tenglamasining yadrosi $K(x, y)$ $a \leq y \leq x$ oraliqda aniqlangan. Agar uni $y > x$ lar uchun

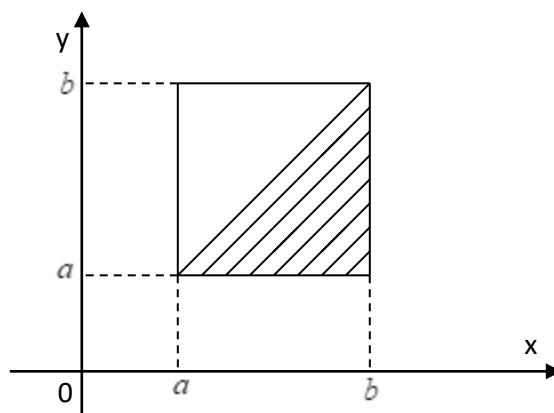
$$K(x, y) \in 0, \quad x < y \leq b$$

deb aniqlasak, hosil bo'lgan yangi

$$\bar{K}(x, y) = \begin{cases} MK(x, y), & y \leq x \\ 0, & y > x \end{cases}$$

yadro Fredgolm yadrosi deb qaralishi mumkin.

Bu $\bar{K}(x, y)$ yadro shtrixlangan qismida yadro bilan ustma-ust qolgan qismida esa aynan Shunday aniqlangan yadro uchun

kvadratning
 $K(x, y)$
tushadi,
nolga teng.
 $\bar{K}(x, y)$

$$j(x) - l \int_a^b \bar{K}(x, y) j(y) dy = f(x)$$

tenglama Fredgolm tenglamasi bo'lib, u Volterra tenglamasining aynan o'zidir.

Demak, Fredgolm tenglamasi uchun olingan barcha natijalar, uning xususiy holi bo'lgan Volterra tenglamalari uchun ham o'rini bo'lishi shubhasiz. Lekin Volterra tenglamalarining faqat o'zlarigagina hos xususiyatlari borki, ular bu tenglamalarni yechishda alohida ahamiyat kasb etadi.

Quyidagi Fredgolm tipidagi tenglamani qaraylik,

$$j(x) = f(x) + l \int_a^b K(x,y)j(y)dy \quad (3.1.6)$$

$K(x,y)$ yadro Q kvadratda, $f(x)$ esa $[a,b]$ da uzlusiz funksiyalar bo'lsin. Shu shartlar bajarilganda (3.1.6) tenglamani yechish uchun kema-ket yaqinlashish metodini qo'llaymiz. Buning uchun yechim $j(x)$ ni parametr l ning butun va musbat darajalari bo'yicha yoyilgan qator ko'rinishida qidiramiz, ya'ni

$$j(x) = j_0(x) + j_1(x)l + j_2(x)l^2 + \dots \quad (3.1.7)$$

Agar (7) qator x bo'yicha $[a,b]$ oraliqda tekis yaqinlashuvchi bo'lsa, uni (3.1.6) tenglamaga qo'yib, hadma-had integrallab, so'ngra l ning bir xil darajalari oldidagi koeffitsientlarni o'zaro tenglab topamiz:

$$j_0(x) = f(x), \quad j_1(x) = \int_a^b K(x,y)j_0(y)dy$$

$$j_2(x) = \int_a^b K(x,y)j_1(y)dy,$$

va umuman

$$j_n(x) = \int_a^b K(x,y)j_{n-1}(y)dy \quad (n=1,2,\dots) \quad (3.1.8)$$

Barcha $j_0(x)$, $j_1(x)$, $j_2(x)$, ... funksiyalar uzlusiz funksiyalar bo'lishi o'z-o'zidan ravshan. Agar l parametr etarli darajada kichik bo'lsa, (3.1.8) ketma-ketlikdan tuzilgan qator absolyut va tekis yaqinlashishini ko'rsatamiz. U holda (3.1.8) qatorning yig'indisi $j(x)$ ham uzlusiz funksiya bo'ladi va (3.1.8) tenglamani qanoatlantiradi.

$f(x)$ va $K(x,y)$ larning yopiq sohalarda uzlusizligidan

$$|f(x)| \leq m, \quad |K(x,y)| \leq M$$

deb yoza olamiz, m, M -lar musbat o'zgarmas sonlar.

Shunga asoslanib, (3.1.8) formulalardan $j_n(x)$ funksiyalar uchun quyidagi baholarni olamiz:

$$|j_0(x)| \leq m, |j_1(x)| \leq \int_a^b |K(x,y)| |j_0(y)| dy \leq M(b-a)$$

$$\int_a^b |M| dy = M(b-a),$$

$$|j_2(x)| \leq \int_a^b |K(x,y)| |j_1(y)| dy \leq M(b-a) \int_a^b dy = M^2(b-a)^2,$$

va umuman

$$|j_n(x)| \leq M(b-a)^n.$$

Demak (3.1.7) qatorning umumiyligi hadi uchun

$$|j_n(x)| \leq M|l| M(b-a)^n$$

bahoni hosil qilamiz. Bundan ko'rinadiki, (3.1.7) qator absolyut va tekis yaqinlashuvchi bo'ladi, agarda

$$|l| < \frac{1}{M(b-a)} \quad (3.1.1)$$

shart bajarilsa. Shunday qilib, (3.1.6) tenglama uchun (3.1.9) shart o'rinni bo'lsa, bu tenglama yechimiga ega va bu yechim yagonadir. Yagonaligini ko'rsatish yetarli.

Faraz qilaylik, (3.1.6) tenglamaning ikkita yechimi $j(x)$ va $y(x)$ mavjud bo'lsin. U holda $u(x) = j(x) - y(x)$ (3.1.6) tenglamaga mos bir jinsli tenglamaning yechimi bo'ladi, ya'ni

$$u(x) = l \int_a^b K(x,y) u(y) dy$$

Bundan $u_0 = \max_{a \leq x \leq b} |u(x)|$ deb, $u_0 \leq l M(b-a) u_0$, ekanligini topamiz. Bu tengsizlik esa (3.1.9) ga teskaridir. Demak, $u_0 = 0$ yoki $u(x) \equiv 0$, ya'ni $j(x) = y(x)$.

Endi ketma-ket yaqinlashish metodini

$$j(x) = f(x) + \int_a^x K(x,y) j(y) dy \quad (3.1.10)$$

Volterra tenglamasini yechishga tadbiq etaylik. Bu yerda ham $f(x)$ va $K(x,y)$ lar uluksiz funksiyalar bo'lsin. Avvalgidek yechimni (3.1.7) qator ko'rinishda izlaymiz va $j_n(x)$ funksiyalar uchun ushbu formulalarni hosil qilamiz:

$$j_0(x) = f(x), \quad j_n(x) = \underset{a}{\overset{b}{T}} K(x, y) j_{n-1}(y) dy, \quad (n=1, 2, \dots)$$

Yuqoridagidek $|f(x)| \leq m$, $|K(x, y)| \leq M$ ekanligidan quyidagi tengsizliklarni hosil qilamiz:

$$\begin{aligned} |j_0(x)| &\leq m, \quad |j_1(x)| \leq \underset{a}{\overset{x}{T}} |K(x, y)| |j_0(y)| dy \leq mM(x-a), \\ |j_2(x)| &\leq \underset{a}{\overset{x}{T}} |K(x, y)| |j_1(y)| dy \leq mM^2 \underset{a}{\overset{x}{T}} (x-y) dy = mM^2 \frac{(x-a)^2}{2} \end{aligned}$$

va umuman

$$|j_n(x)| \leq m \frac{[M(x-a)]^n}{n!}.$$

Bu tengsizliklardan ko'rindik, $\sum_{n=0}^{\infty} |j_n(x)| l^n$ qatorning hadlari mos ravishda

$m \sum_{n=0}^{\infty} \frac{[l|M(x-a)]^n}{n!}$ qatorning hadlaridan katta emas. Keyingi qator esa l ning

ixtiyoriy chekli qiymatlari uchun tekis yaqinlashadi va

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{[l|M(x-a)]^n}{n!} = m e^{l|M(x-a)|}.$$

Demak, $\sum_{n=0}^{\infty} |j_n(x)| l^n$ qator absolyut va tekis yaqinlashadi, uning yig'indisi

$j(x)$ (3.1.10) tenglamani qanoatlantiradi. Bu yechim ixtiyoriy fiksirlangan l uchun yagonadir. Haqiqatan ham, $j(x)$ va $y(x)$ (3.1.10) tenglamaning ikkita uzluksiz yechimlari desak, u holda $u(x) = j(x) - y(x)$ funksiya bir jinsli

$$u(x) = l \underset{a}{\overset{x}{T}} K(x, y) u(y) dy \quad (3.1.11)$$

tenglamani yechimi bo'ladi. (3.1.1) dan topamiz.

$$|u(x)| \leq l^2 m_* M_* (x-a) \quad (3.1.12)$$

bunda $m_* = \max |u(x)|$, $M_* = \max |K(x, y)|$, (3.1.12) bahoni (3.1.12)

tenglikning o'ng tomoniga qo'yib topamiz

$$|u(x)| \leq l^2 m_* M_*^2 \frac{(x-a)^2}{2}$$

va shu protsessni davom ettirib

$$|u(x)| \leq M_* \frac{(x-a)^n}{n!}$$

tengsizlikni hosil qilamiz. Bu tengsizlik ixtiyoriy n uchun o'rini bo'lganligidan, $n \geq 1$ desak $u(x)=0$ bo'lishini hosil qilamiz yoki $j(x)=y(x)$. Shunday qilib, biz xulosa qilamizki, Volterra tipidagi (3.1.10) tenglamada ozod had $f(x)$ va yadro $K(x,y)$ uzlusiz bo'lsa, bu tenglama l ning har qanday chekli qiymati uchun birdan bir yechimga ega ekan. Ikkinchi turdagি Fredholm tenglamalari uchun esa bunday emas, ya'ni, ular l ning har qanday qiymati uchun ham yechimga ega bo'lavermaydi, ba'zi l lar uchun esa bir nechta yechimlarga ega bo'lishi mumkin.

Xulosa qilib shuni aytish kerakki. Matematik fizika tenglamalari deyilganda, albatta, o'z-o'zidan integral tenglamalar ham tushuniladi. Integral tenglamalar matematikaning turli sohalarida muhim rol o'yнaydi, ayniqsa integral tenglamalar nazariyasi oddiy va xususiy hosilali differensial tenglamalarni o'rganishda keng qo'llaniladi.

FOYDANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI.

1. Salohiddinov M. Matematik fizika tenglamalari. "O'zbekiston" nashriyoti. T. 2002 y.
2. Бизадзе А.В. Уравнения математической физики. М.Наука.1976г. 291с.
3. Тихонов А.Н, Самарский А.А. Уравнения математической физики. М.Наука.1977г.
4. Жўраев Т. Ж, Эгамбердиев У, О некоторых краевых задачах для смешанного параболо-гиперболического уравнения. Известия АН УЗССР, физ -мат .наук .1984. №2, с 15-20
5. Фихтенгольц Г.М. Курс дифференциального и интегрального исчисления. Том I,II. Издательства «Наука» Москва 1969 г.